GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACŢIUNEA ŞI ADMINISTRAŢIUNEA:
BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.

„GAZETA" IESE ÎN FIECARE ḌI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe şése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România şi străinătate:
Pe anŭ 36 fr., pe şése lunĭ 18 fr., pe trei lunĭ 9 francĭ.

ANULŬ XLVIII.

SĔ PRENUMERĂ:
la poşte, la librării şi pe la dd. corespondenţĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. şi timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 2. — *Mercurĭ, Joi 3 (15) Ianuariu* — 1885.

Nou abonamentŭ
la
„Gazeta Transilvaniei."

Cu 1 Ianuariu st. v. 1885 s'a începutŭ **unŭ nou abonamentŭ,** la care învitămŭ pe onoraţii amicĭ şi sprijinitorĭ ai foiei nóstre.

Preţulŭ abonamentului:
Pentru Austro-Ungaria:
pe trei lunĭ 3 fl.
„ şése „ 6 „
„ unŭ anŭ 12 „
Pentru România şi străinătate:
pe trei lunĭ 9 francĭ în aurŭ
„ şése „ 18 „ „
„ unŭ anŭ 36 „ „

Din causa însemnatei scăderĭ a cursului biletelorŭ de bancă române, suntemŭ constrînşĭ a condiţioná plata abonamentelorŭ în aurŭ, séu în hărtiă cu adausulŭ agiului.

Rugămŭ pe d-nii abonaţĭ, ca sĕ binevoiéscă a-şĭ reînoi de cu vreme abonamentulŭ, pentru ca sĕ nu se întrerupă espediţiunea ḑiarului.

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei."

Românii, Tronulŭ şi opiniunea publică.

I.

Ḍis'amŭ cătră fraţii noştri românĭ: în mĕsura aceea în care ve-ţĭ dá, ve-ţĭ şi primì, după cum va fi lupta ce-o luptaţĭ, aşa vorŭ fi şi resultatele ce le veţĭ dobêndi.

Pe fiecare ḑi trebue sĕ auḑimŭ tânguirea: suntemŭ asupriţĭ şi maltrataţĭ, limba şi naţionalitatea nóstră este prigonită, ţĕranulŭ nostru este nedreptăţitŭ, i se vinde moşia părintéscă cu toba, pentru că nu mai are de unde plăti dările cele nesuportabile, organele administrative nu se sfiescŭ de a călcá chiar şi legea ungurescă, numai ca sĕ pótă împedecá mai tare desvoltarea nóstră economică şi naţională.

Trebue sĕ auḑimŭ, c'unŭ cuvêntŭ, ḑilnicŭ cum se comitŭ cele mai marĭ fărădelegĭ în detrimentulŭ elementului românescŭ din acestŭ statŭ. Intrebatu-ne-amŭ însĕ vre-odată cu deplină seriositate, décă casa nóstră domnitóre, décă locuitorii împĕrăţiei habsburgice, décă în fine lumea cea mare europénă scie de tóte suferinţele nóstre?

Când se cértă unŭ Albanesŭ c'unŭ Turcŭ séu c'unŭ Muntenegrénŭ; când se aude vre-o plângere de-a Bosniacilorŭ; când se întêmplă câte unŭ omorŭ şi jafŭ prin Macedonia; când se încaieră vr'unŭ Grecŭ cu vre-unŭ Bulgarŭ séu când unŭ paşă turcescŭ, amĕsuratŭ vechiului obiceiu, lovesce şi într'unulŭ şi într'altulŭ: tótă pressa eoropénă rĕsună de plângerile celorŭ apăsaţĭ; dér când se deposedéză ḑecĭ şi sute de familii române din Ardélŭ, Bănatŭ şi Ţéra ungurescă pentru restanţe de dare şi moşiile lorŭ le cumperă pentru unŭ preţŭ de nimicŭ esecutorii de dare şi speculanţii evrei intraţĭ în companiă cu paşalele unguresei de prin comitate; când se caséză scóle şi catedre, se spargŭ reuniunĭ de lectură şi se secuestréză bibliotecele românescĭ, atuncĭ lumea cea mare nu scie nimicŭ, nu aude nimicŭ.

Şi încai de s'ar mărginí lipsa de informaţiune numai la ţĕrile esterne, calea valea; amŭ ḑice atuncĭ, că Germanii, Francesii, Englesii şi Italianii suntŭ prea ocupaţĭ de afacerile ce-i interesézā mai de aprópe, de sórtea Negrilorŭ, a Egiptenilorŭ şi a Tonkinesilorŭ din lumile depărtate. Vedemŭ însă cu părere de rĕu, că nici chiar pressa austro-ungară, ómenii, carĭ trăiescŭ cu noi într'o monarchiă şi carĭ au interesŭ de a scí ce se petrece cu popórele din acéstă monarchiă, nu iau nicĭ o notiţă despre nedreptăţirile şi asupririle, ce trebue sĕ-le indure Românii sub sistemulŭ de aḑĭ. Dér şi atuncĭ când vorbescŭ câte odată de noi, ne descriu rĕu şi falsŭ, atribue poporului românŭ o mulţumire cu starea lucrurilorŭ, ce n'o sêmte de locŭ, şi însinuă conducĕtorilorŭ lui nisce scopurĭ şi tendinţe subsersive, ce nu le-au avutŭ nicĭ-odată.

Ce probézā acésta?

Nicĭ mai multŭ nicĭ mai puţinŭ decâtŭ că foile germane şi chiar şi cele slave din Austro-Ungaria îşĭ capĕtă informaţiunile nu dela noi, ci dela contrarii noştri.

Adversarii noştri sciu se apreţieze puterea opiniunei publice, sciu ce influinţă mare are ea aḑĭ asupra destinelorŭ popórelorŭ micĭ şi de aceea se folosescŭ de mijlócele, ce le stau cu prisosinţă la disposiţiune, spre a face în monarchiă opiniune în contra nóstră.

Se'nţelege, décă este ca sĕ se continue despotismulŭ, ce'lŭ esercézā aḑi elementulu maghiarŭ asupra nóstră, acesta trebue sĕ-şĭ susţină în opiniunea publică a monarchiei şi a Europei titlulŭ, sub care ni-au luatŭ în stăpânirea sa la întroducerea „absolutismului constituţiunalŭ" de aḑĭ. Şi acestŭ titlu este, că noi Românii suntemŭ unŭ elementŭ periculosŭ statului, care ameninţă unitatea lui şi de aceea nu meritămŭ a trăì de sine stătătorŭ, bucurându-ne de drepturĭ naţionale, ca şi celelalte popóre ale monarchiei, ci trebue sĕ fimŭ aserviţĭ cu orĭ-ce preţŭ elementului ungurescŭ.

Sêmţit'amŭ destulŭ de amarŭ în cursulŭ anilorŭ din urmă cum au fostŭ de înegrite şi cele mai naturale şi juste aspiraţiunĭ ale poporului românŭ chiar înaintea monarchului nostru.

Este o nenorocire, că lumea, în cea mai mare parte, ne judecă altfelŭ decum suntemŭ, ne atribue alte scopurĭ decâtŭ avemŭ şi ne crede mulţămiţĭ, când noi gememŭ sub unŭ regimŭ arbitrarŭ, pe care nu-lŭ dorimŭ nicĭ celui mai crâncenŭ duşmanŭ alŭ nostru. Dér cea mai mare nenorocire este, că însuşĭ tronulŭ e aḑĭ rĕu informatŭ despre poporulŭ românŭ, despre dorinţele şi năsuinţele sale şi nu cunósce maltratările şi asupririle, ce trebue sĕ le îndurămŭ aḑĭ din causă că nu voimŭ sĕ renunţămŭ la limba şi la naţionalitatea nostră.

Ni s'a datŭ ocasiune de a ne convinge despre acésta şi în anulŭ trecutŭ şi de aceea se nasce pentru noi înainte de tóte grava întrebare, că óre nu suntemŭ datorĭ lealităţii şi credinţei nóstre cătra tronŭ, ca se cercetămŭ cu cea mai adêncă seriositate, că în ce zace vina că tronulŭ nu cunósce plângerile şi durerile nóstre şi décă vina zace în noi sĕ ne îndreptămŭ, ér décă zace în alte împrejurărĭ sĕ facemŭ ce ne stă în putinţă şi ce ne este ertatŭ ca sĕ-lŭ informămŭ mai bine?

CRONICA POLITICĂ.

In numĕrulŭ sĕu de Duminecă (11 Ianuariu st. n.) »Neue freie Presse« publică următórea corespondenţă, a căreia tendenţiositate este vĕdită:

Peşta 10 Ianuariu. (*Mişcarea naţionalităţilorŭ în Transilvania*). Dincolo de muntele Craiului (Kiralyhago) se observă érăşĭ o mişcare mai viuă a naţionalităţilorŭ. a Românilorŭ şi Saşilorŭ. Una din foile irredentiste (??!) române, »Gazeta Transilvaniei,« păşesce cu postulatulŭ, ca în Transilvania sĕ se ridice pe cheltuiala statului o universitate română. Ca basă a acestei pretensiunĭ citézā numita fóiă punctulŭ alŭ 13-le alŭ hotărîrilor ce le-a luatŭ adunarea naţională dela Blaşiu în 15 Maiu 1848. O altă fóiă, »Tribuna,« ḑice că cestiunea naţionalităţilorŭ nu se póte resolvá în dietă, ci numai de cătră massele poporului »cu alte mijlóce.« In timpulŭ din urmă s'a făcutŭ şi încercarea de a face possibilă o acţiune comună între Românĭ şi Saşĭ, dér s'a ivitŭ cu acéstă ocasiune aşa de însemnate contraste în părerĭ, încâtŭ organele publicistice ale ambelorŭ părţĭ consideră încercarea ca zădărnicită.«

*

Cetitorii noştri îşĭ vorŭ aduce aminte, că în urma scenelorŭ turbulente provocate din partea Starcevicianilorŭ în dieta croată, carĭ au fostŭ causatŭ şi eschiderea lorŭ pe unŭ timpŭ determinatŭ, maioritatea guvernamentală a votatŭ unŭ regulamentŭ, care cu dreptŭ cuvêntŭ se póte numí draconicŭ, căcĭ prin elŭ s'a datŭ preşedintelui camerei o putere aprópe discreţionară. Era de aşteptatŭ prin urmare, că Starcevicianii îndată ce vorŭ luá parte érăşĭ la şedinţe, vorŭ propune modificarea regulamentului camerei. In şedinţa dela 12 Ianuariu st. n. au şi făcutŭ în privinţa acésta o propunere de urgenţă. Asupra acestei propunerĭ se va nasce negreşitŭ o discusiune lungă şi de totŭ înfocată. Opoziţionalii suntŭ hotărîţĭ de a întrebuinţá tóte mijlócele, numai spre a amâná câtŭ mai multŭ votarea indemnităţii cerute de guvernŭ, pentru bugetulŭ anului curentŭ.

In aceeaşĭ şedinţă s'a adusŭ la votare cestiunea eschiderii lui Pisacicĭ pentru 20 de şedinţe. — Preşedintele întrébă dieta décă voiesce sĕ-lŭ eschidă — Pisacicĭ: Mĕ rogŭ pentru cuvêntŭ, am sĕ facŭ o interpelare însemnată cătră presidiu — Preşedintele: Nu-ţĭ potŭ dá cuvêntulŭ. — Kamenar: Voiescŭ sĕ vorbescŭ la regulamentŭ. — Pres: Nicĭ D-tale nu-ţĭ potŭ dá cuvêntulŭ. După acésta preşedintele întrebà dieta décă primesce eschiderea lui Pisacicĭ. Maioritatea o primesce. Oposiţiunalii strigă: De ce'lŭ eschideţĭ? Ce a ḑisŭ? (Mare sgomotŭ). Maioritatea votézā trecerea la ordinea ḑilei.

*

Din Belgradŭ se anunţă, că cete marĭ de arnăuţĭ au năvălitŭ în Vranja şi Propulje, omorândŭ mai multe sentinele; au devastatŭ localităţile Belopolje, Pupavacĭ şi Castrasŭ, mai injosŭ de tabĕra întărită dela Samocova, rănindŭ mai mulţi Sĕrbĭ. Gendarmeria sêrbă a urmăritŭ pe arnăuţĭ până aprópe de localităţile turcescĭ Recica şi Mocric. Năvălirile acestea s'au repeţitŭ în timpulŭ sĕrbătorilorŭ Crăciunului. Pentru asigurarea graniţelorŭ şi a proprietăţii, guvernulŭ sêrbescŭ a datŭ ordinŭ sĕ se întărescă cordonulŭ dela graniţă şi a trimisŭ trupe în punctele ameninţate.

Din parlamentulŭ germanŭ.

In şedinţa de la 10 Ianuariu n. prinţulŭ Bismarck a cetitŭ mai multe rapórte şi note schimbate cu Anglia asupra machinaţiunilorŭ vice-consulului englesŭ din Camerun în contra Germanilorŭ. Dér nu crede că guvernulŭ e părtaşŭ la acestea. Aceste comunicărĭ pretindŭ, ḑice cancelarulŭ, câtŭ mai curêndŭ o procedere energică.

Windthorst nu vrea sĕ se cruţe nicĭ o sumă, necesară, căcĭ e vorba de apĕrarea numelui şi stégului germanŭ. Germania face acum unŭ pasŭ importantŭ în istoria sa, anume pasulŭ de trecere dela cea mai tare putere continentală la putere maritimă. Pentru acésta trebue sĕ-şĭ creeze o flotă egală cu a celei mai marĭ puterĭ maritime. Incidentulŭ rĕsboinicŭ dela 9 Ianuariu dovedesce însă că politica colonială póte aduce în incurcălĭ pe Germania atâtŭ cu locuitorii din colonii, câtŭ şi cu naţiunĭ mar esterne. Chiar Francia prin încurcălile cu China se vede pusă înaintea întrebării, că óre e de acum înainte şi pe continentŭ destulŭ de concentrată, şi acésta a adusŭ după sine retragerea ministrului de rĕsboiu. Dacă, după cum ḑice Moltke, Germania, fiindŭ încungiurată de inimicĭ, trebue sĕ supórte încă 50 de anĭ gréua înarmare a ţĕrii, atuncĭ se nasce întrebarea: Este Germania destulŭ de tare sĕ supórte şi o înarmare maritimă totŭ aşa de grea?

Prinţulŭ Bismarck rĕspunde oratorului, că Ger-

mania era înconjurată de inimicĭ pe la începutulŭ anului 1870, pe când astădĭ situaţiunea e altfelŭ. Unde suntŭ inimicii de carĭ Germania e înconjurată? întrébă cancelarulŭ. Elŭ vede jurŭ împrejurŭ numai guverne amicale, cu care Germania stă în cele mai bune relaţiunĭ. „Nu cumva că mi-a scăpatŭ din ochĭ — dice Bismarck — vr'unŭ colţŭ alŭ politicei europene de unde s'ar puté apropiá vr'o furtună? Că trăimŭ cu cele doue imperii ostice în cele mai bune relaţiunĭ, nu o póte negá nicĭ antevorbitorulŭ, şi acéstă legătură singură forméză deja unŭ puternicŭ scutŭ în contra orĭ cărui pericolŭ. Cu Italia stămŭ în relaţiunĭ sigure şi bune; totŭ aşa cu Spania. Cu Francia dela 1866 n'am statŭ în relaţiunĭ aşa de bune ca astădĭ. Acésta este resultatulŭ unui guvernŭ pĕtrundĕtorŭ în Francia, care scie apreţia binefacerea păcii. Fiecare din cele douĕ guverne scie, că n'ar fi o calamitate mai mare, decâtŭ unŭ rĕsboiu între Francia şi Germania şi anume — o spunŭ după esperienţele din 1870 — atâtŭ pentru învingĕtorŭ câtŭ şi pentru celŭ învinsŭ.... Deşi Anglia se miră de nisuinţele coloniale ale Germaniei, totuşĭ stămŭ cu ea în relaţiunĭ amicale încă din vechime şi facŭ bine amêndouĕ ţĕrile, că le menţinŭ.... Noi suntemŭ încunjuraţĭ de amicĭ în Europa!« (Aplause). A ridica flota germană la puterea celei englese, e zadarnicŭ, căcĭ o alianţă franco-englesă în totŭ casulŭ ar da o flotă mai tare decâtŭ a unei singure puterĭ. Francia încă n'are pentru colonii o flotă ca a Angliei şi cu tóte acestea nu se teme.... Prin trimiterea proiectului, relativŭ la guvernatorulŭ din Camerun, la o comisiune se întârdie lucrulŭ spre rĕulŭ Germaniei.

Windthorst rĕspunde cancelarului, că a face politică ca cea de adĭ nu e artă mare şi speră că Germania şi după Bismarck va avea bunĭ ministri de esterne. Elŭ previne pe deputaţĭ de unŭ conflictŭ cu Anglia.

După ce mai rĕspunde Bismarck, că nu e o cestiune d'a se rupe relaţiunile cu Anglia, proiectulŭ se votéză cu mare maioritate.

SCIRILE DILEI.

Petrecerea arangiată în séra anului nou, în favórea vĕduvelorŭ gr. or. din Braşovŭ şi jurŭ, a fostŭ strălucită. Rareorĭ a asistatŭ la o seratŭ unŭ publicŭ atâtŭ de numĕrosŭ, dândŭ unŭ frumosŭ contingentŭ şi conlocuitorii noştri de altă naţionalitate. Dintre notabilităţile Braşovului însemnămŭ pe d-nii: generalŭ de brigadă Fischer, colonelii Hügel şi Benda, maiorii Fogaraşi şi Balaş, şefii poliţiei locale, mai mulţĭ amploiaţĭ dela tribunalŭ etc., advocaţĭ, comercianţĭ ş. a.

Audimŭ, că venitulŭ acestei serate e fórte mare.

—0—

In dilele de 30 şi 31 Decemvre a fostŭ alegerea de protopopŭ în tractulŭ Branului. A întrunitŭ părintele Traianŭ Meţianŭ 57 de voturĭ din 63 votanţĭ, părintele Iosifŭ Comănescu 4, Iónŭ Danŭ 2; a fostŭ o bilă albă.

Dorimŭ din sufletŭ ca noulŭ protopopŭ, care este bărbatŭ tênĕrŭ şi vigurosŭ, sĕ fie la înălţimea chemărei sale.

—0—

Academia ortodocsă e numirea unei societăţĭ nouĕ, ce se formă de curêndŭ la facultatea teologică din Cernăuţĭ. Idea înfiinţărei acestei societăţĭ este a Inaltŭ P. S. Sale d-lui Archiepiscopŭ şi Metropolitŭ alŭ Bucovinei, carele în îngrijirea sa neobosită archipăstoréscă de binele bisericei, vĕdêndŭ împrejurările timpului, a esprimatŭ necesitatea unei atarĭ societăţĭ, şi carele cu conlucrarea organelorŭ sale şi a corpului profesoralŭ dela facultate, a şi adus'o la realisare, aşa că Duminecă în 23 Decemvre 1885 se făcŭ în presenţa I. P. S. Sale d-lui Mitropolitŭ şi a mai multorŭ óspeţĭ aleşĭ — deschiderea solemnă. Cu aceea ocasiune s'a alesŭ şi comitetulŭ constătătorĭ din domnii: G. Şiandru, preşedintele Academiei: membri: G. Georgescu şi N. Buracŭ; la secţiunea literară preşedinte G. Popoviciu; membri: O. Dlujanschi şi N. Timinschi; la secţiunea musicală, preşedinte Dobrotu; membri: T. Gramatoviciu şi S. Mărgineanu. Ideia măréţă a acestei societăţĭ este de a lucrá pe terenulŭ literarŭ, reţoricŭ şi musicalŭ bisericescŭ şi a formá preoţĭ de modelŭ.

—0—

Din Deva se scrie, că doi Ciangăi au primitŭ voiă dela viceprefectulŭ, ca sĕ cerşéscă 14 dile. Unulŭ din ei a fostŭ capulŭ unei cete ce a imigratŭ prin Deva şi care fusese primită cu muzică şi discursurĭ. Nenorociţii au ajunsŭ acum cerşetorĭ.

—0—

O societate englesă a cumpĕratŭ mina de aurŭ din Porcura, ér Klein, care cumpĕrase mina din Ruda şi érăşĭ o vêndu-se, a cumpĕratŭ o mină în Boiţa.

—0—

In Dumineca trecută, spune »Luminatorulŭ,« după ce au incursŭ tóte listele de subscriere, comitetulŭ membrilorŭ fundatorĭ ai institutului de creditŭ „Timişóra« a ţinutŭ o şedinţă, dela ora 3—7 după médadi, în carea a constatatŭ numĕrulŭ acţielorŭ subscrise şi au efeptuitŭ reducerea. De toţĭ suntŭ 273 (dóuĕ sute şépte deci şi trei) de acţionarĭ, carĭ au semnatŭ 1224 (o miiă dóuĕ sute dóuĕdecĭ şi patru) de acţiĭ. Fiind eă emisiunea era numai pentru 1000 de acţii, aşa dară 224 de acţii au trebuitŭ reduse în înţelesulŭ legii. Acésta s'a efeptnitŭ prin sorţire în urmĕtorulŭ modŭ: Numele fiă-cărui acţionarŭ a fostŭ scrisŭ pe unŭ biletŭ şi acesta băgatŭ într'o urnă luându-se conclusŭ: ca fie-care acţionarŭ ce va fi scosŭ din urnă — pănă la 224 — sĕ pérdă câte o acţiune din suma celorŭ subscrise de dênsulŭ. In acestŭ chipŭ s'a redusŭ suma acţiilorŭ prisosite în Nr. 224. Numai 3—4 dintre acei acţionarĭ, carĭ au fostŭ subscrisŭ câte 1 acţiă, au avutŭ noroculŭ d'a nu fi sorţiţĭ, şi au rĕmasŭ acţionarĭ, ceilalţĭ mulţĭ — au cădutŭ. Asemenea şi cei ce au subscrisŭ câte 2 acţii, esceptionândŭ 3—4 cărţĭ n'au fostŭ sorţiţĭ, au rĕmasŭ cu câte o acţiune. Acei acţionarĭ, carĭ au subscrisŭ numai câte o acţiă şi prin sorţire au cădutŭ dintre acţionarĭ — îşĭ vorŭ căpĕta banii îndĕrăptŭ, pre calea colectantului la care au subscrisŭ; ér sumele depuse de acei acţionarĭ, carĭ au suferitŭ numai o reducere în numĕrulŭ acţiilorŭ subscrise de dênşii, — se vorŭ computa în rata a 2-a. In dilele proxime se vorŭ trimite încunosciinţărĭ speciale despre reducerea fiecărui acţionarŭ prin respectivulŭ domnŭ colectante. Adunarea generală constituantă a societăţii este deja convocată pe diua de 10/22 Ianuariu 1885.

—0—

Carolŭ Zeik, candidatulŭ partidei guvernamentale, a fostŭ alesŭ cu aclamaţiune deputatŭ în cerculŭ de alegere alŭ Clujului.

—0—

Joi în 3 (15) Ianuariu, séra la 8 óre, orchestra oraşului sub conducerea d-lui A. Brandner va dá în sala redutei o serată de novităţĭ (Novitäten-Abend), esecutândŭ cele mai nouĕ bucăţĭ de danţŭ, ce se vorŭ cântá în acestŭ carnevalŭ. Se vorŭ produce noii membri angajaţĭ ai orchestrei d-nii Karl Pöschl (solo-celistŭ), Otto Seidler (solo-oboistŭ), şi G. A. Krankemann (solo-cornistŭ). Intrarea 30 cr.

Ministrulŭ de rĕsboiu românŭ a adresatŭ o circulară cătră prefecţii de judeţe şi primarii comunelorŭ urbane în privinţa recensemêntului anualŭ alŭ cailorŭ, iepelorŭ şi catârilorŭ dela 6 anĭ în susŭ. Acestŭ recensemêntŭ este prevĕdutŭ de legea rechisiţiunilorŭ militare în scopŭ ca administraţiunea rĕsboiului sĕ scie de câte asemene animale póte dispune la casŭ de a trebui sĕ-şĭ completeze aprovisionamentele. Acéstă operaţiune se va terminá la 20 Ianuariu.

—0—

La 24 Ianuariu 1885 se va da în Timişóra, în sala cea mare a redutei „Principele de Corónă Rudolf« unŭ balŭ pentru ajutorarea scólelorŭ gr. or. române şi pentru institutulŭ »Alumneulŭ românŭ naţionalŭ« din Timişóra. In decursulŭ Balului corulŭ plugarilorŭ din Chiseteu va esecuta piesa teatrală »Nunta ţĕrănéscă.« Contribuirĭ benevole se vorŭ chita în publicitate. Inceputulŭ la 8 óre séra.

—0—

S'au depusŭ la ministerulŭ de esterne românŭ mostre de produse ale fabricei de aba dela Cozia, înfiinţată de curêndŭ şi care lucrédă cu multă activitate pentru a furnisá păturĭ şi stofe de îmbrăcăminte pentru arestanţii din tótă penitenciarele din ţéră. Aceste produse suntŭ, dice „Voinţa Naţională," de o calitate fórte bună şi suntŭ superiore şi în preţŭ acelorașĭ produse importate din strĕinătate.

—0—

Unŭ mare numĕrŭ de deputaţĭ au depusŭ pe biroulŭ camerei române unŭ proiectŭ de lege prin care oraşele de portnrĭ Brăila şi Galaţĭ suntŭ din nou declarate de porto-franco. Acestŭ proiectŭ va face obiectulŭ primelorŭ desbaterĭ ale corpurilorŭ legiuitóre, după vacanţa Crăciunului.

—0—

Ministru-preşedinte Ferry a ordonatŭ tuturorŭ agenţilorŭ diplomaticĭ francesĭ, carĭ se află acum în Shangai, sĕ părăséscă China.

—0—

Preşedintele republicei francese Grévy a primitŭ în audienţă pe trimisulŭ din Timbuctŭ. — O corespondenţă a diarului »des Débats« constată, că în Egiptŭ domnesce o nesiguranţă absolută; ţéra este cutreerată de bande de hoţĭ. Proprietarii fugŭ din provincii şi se ducŭ la Alexandria şi Cairo.

—0—

Din Podgorizza se telegraféză, cu data de 11 Ianuariu: Astădĭ principele Nicolae, cu principesa Milena şi cu princesele Zorca Carageorgeovicĭ, Miliţa şi Anastasia au sositŭ aci şi au fostŭ primiţĭ sĕrbătoresce. Poporaţiunea din împrejurime s'a strênsŭ în numĕrŭ considerabilŭ. Poimâne — în diua anului nou gr. or. — se va representá pentru prima óră tragedia lucrată în versurĭ de principele Nichiţa şi întitulată: »Impĕrătésa Balcanului, (»Balcanska Ţariţa«).

—0—

„Sultanulŭ a dăruitŭ pentru victimele cutremurului din Spania 500 de lire turcescĭ.

Uitaţĭ în închisóre.

In dilele acestea s'a ocupatŭ senatulŭ disciplinarŭ alŭ tablei regescĭ din Pesta cu afacerea celorŭ patru funcţionarĭ mai înalţĭ dela tribunalulŭ din Peşta, din vina cărora 2 persóne au trebuitŭ sĕ sufere în închisóre lunĭ întregĭ nevinovate, pentrucă au fostŭ date cu totulŭ uitării.

FOILETONŬ.

Pĕdurarulŭ dela Ialomiţa.

(Din „povestirile unui pretinŭ")

(Urmare şi fine).

George pĕdurarulŭ avea 45 de anĭ. Elŭ era de origine din Cucerdea din Transilvania, fusese cătană şi luase parte la bătăliile din 59 din Italia.

Elŭ descălecase în acestŭ locŭ numai de 2 anĭ şi trăia cum da Dumnedeu, din munca palmelorŭ şi din sudórea feţei.

Era omŭ însuratŭ, avea o nevastă lucrătóre şi 7 copii, dintre cari 3 erau fete. Averea lui consta dintr'unŭ calŭ, din câteva vacĭ şi viţele, din câţiva porcĭ de prăsilă, din 4 capre şi dintr'unŭ numĕrŭ órecare de găinĭ. Elŭ păzea partea aceea a moşiei unde îşĭ alcătuise casa, făcea dile la curte, făcea fênŭ, câteva pogóne arătură şi îngrijea de curcile boerescĭ.

Avea elŭ ce avea, dér mai presusŭ de tóte avea dorulŭ de Ardélŭ, de ţéra carea şi-o închipuia cu multŭ mai mândră de cum este în realitate.

— »Da cum trăiţĭ pe aicĭ?" mĕ adresai din nou cătră pĕdurarulŭ, carele prin tótă purtarea sa 'mĭ-a făcutŭ o bună impresiune.

— »D'apoi şi mai bine şi mai rĕu," rĕspunse George într'unŭ accentŭ pronunţatŭ transilvănénŭ. »Ia muncimŭ şi noi pentru gură, ca sĕ trăimŭ dintr'o di în alta."

— »Cum îţĭ place aicĭ?" continuai eu întrebarea şi mĕ uitai ţintă în faţa bietului omŭ. — Nu lăcrămă ci 'şĭ puse o mână pe piciorulŭ care-lŭ durea, ér cu cealaltă îşĭ luă pălăria din capŭ şi o aruncă josŭ lângă dênsulŭ.

— »Ei domnule," grăi George Pĕdurarulŭ, martorŭ îm este Domnulŭ, şi aşŭ pĕcătui cândŭ aşŭ dice că trăescŭ rĕu aicĭ. — Adecă...... ce sĕ dicŭ?« continuă elŭ dândŭ din capŭ, arĕtându'mĭ prin acésta că stă la îndoială cu cele spuse.

Cânii, cari se domoliseră, veniră apróре de noi, şi se chilălăiau în semnŭ de pretiniă.

— »Dusu-v'aţĭ!" strigă pĕdurarulŭ, de rĕsună împrejurimea, şi cânii o luară de a fuga în tóte părţile. »Cu cânii ăştia amŭ atâta nĕcazŭ," grăi George şi se puse pe prispa casei lui şi se uita în pĕmêntŭ ca omulŭ care se cugetă la ceva, ce 'i produce şi bucurie şi durere de-odată.

— »Aicĭ e rĕu, că nu'i şcólă unde sĕ'mĭ dau băeţii," vorbi în cele din urmă George stând totŭ pe prispă în posiţia sa de mai 'nainte. — „Totŭ e mai bine la noi în Ardélŭ," continuă cu vorba, ridicându-şĭ privirile spre mine. »De fete nu'mĭ e atâta, căcĭ le-oi mărita, ba încă le-oi prea mărita, deórece aicĭ în ţéra asta e mare lipsă de fete, dar de băeţĭ 'mĭ este nu sciu cum, sĕ nu pótă ei învĕţa nicĭ măcar sĕ-şĭ scrie numele.«

— »Da bine sĕ te întrebŭ ceva," disei eu mai apĕsatŭ, »de ce ai venitŭ din Ardélŭ?« — Disei aceste cuvinte, dar mi-a pĕrutŭ rĕu că le-amŭ disŭ, deórece am vĕdutŭ că au făcutŭ mare impresiune asupra noului meu cunoscutŭ. Lui i s'a pĕrutŭ că eu am vrutŭ sĕ-lŭ mustru, căcĭ a statŭ o bucată de vreme nedicêndŭ nimicŭ, ci da din capŭ şi se uita în pĕmêntŭ. — De-o-dată par'că scóse unŭ oftatŭ, ridică érăşĭ ochii din pĕmêntŭ şi mĕ privi cu o faţă, prin care vrea órecum sĕ'mĭ céră scuze că a intratŭ cu mine în vorbă.

— »Ei domnule," grăi elŭ rarŭ de par'că se gândia la fie-care vorbă, »e lesne a întreba, cum m'ai întrebatŭ d-ta, dar greu este a rĕspunde. Nicĭ eu, nicĭ nevasta nu scimŭ de ce amŭ venitŭ din Ardélŭ. Amŭ venitŭ écă aşa," dise elŭ strângêndŭ din umerĭ, »am venitŭ ca sĕ nu rĕmânŭ acolo. Numai Dumnedeu scie cum m'am despărţitŭ. Atâta sciu, că eram necăjitŭ, şiapoi nĕcazulŭ e mare lucru, te silesce a face lucrurĭ chiar şi fără minte. — Écă aşa am venitŭ de acolo şi eu însu'mĭ nu sciu de ce am venitŭ."

Acestŭ rĕspunsŭ a fostŭ pentru mine îndestulitorŭ. Mĭ-a pĕrutŭ rĕu, că am datŭ prilegiu la acéstă vorbire, mi-a pĕrutŭ rĕu, dar în sfĕrşitŭ, o făcusemŭ.

'Mi-am gânditŭ eu de ce a părăsitŭ bietulŭ omŭ ţéra lui, mi-am închipuitŭ eu, şi tocmai de aceea nu'mĭ părea bine, că l'am întrebatŭ.

— »Nene George," îi disei, „fii bărbatŭ..... Dumnedeu nu te va lăsa.... căcĭ póte cine scie...« am adausŭ făcêndŭ unŭ gestŭ, pe care bine l'a înţelesŭ noulŭ meu pretinŭ; l'a înţelesŭ bine, căcĭ mi-a rĕspunsŭ dicêndu-mĭ:

— »Ei domnule,.... numai de-aşŭ trăĭ şi eu atâta, ca sĕ potŭ arĕta şi celorŭ duoi gemenĭ, ce mi-a datŭ Dumnedeu în acéstă ţéră, sunt acum vr'o 6 lunĭ, sĕ le potŭ arĕta pragulŭ casei unde m'amŭ născutŭ eu.« Aşa dise, şi de aceea amŭ vĕdutŭ că m'a înţelesŭ, aşa dise elŭ şi par'că dicêndŭ acestea şi-a uşuratŭ sufletulŭ, căcĭ i se risipiră gândurile.

— „Mi-a fostŭ disŭ dela curte," începŭ George

Acum s'a descoperitŭ unŭ casŭ, care privesce poliția din Pesta. Inainte cu câteva ḑile se presentà unŭ soldatŭ din Prusia cu numele Carl Tipper într'o stare deplorabilă la consulatulŭ generalŭ germanŭ din Pesta spunêndŭ, că încă în Augustŭ anulŭ trecutŭ a fostŭ arestatŭ de poliția pentru lipsa de subsistență și a fostŭ ținutŭ în închisóre, cu totŭ felulŭ de pungașĭ, nu mai puținŭ decâtŭ 5 lunĭ de ḑile. In restimpulŭ acesta Tipper a cerutŭ de repețite orĭ, ca sĕ fie ascultatŭ, mai în fiecare ḑi întrebà pe pázitorŭ, că de ce este arestatŭ, înse nicĭ odată nu i-sa datŭ rĕspunsŭ. In cele din urmă i se anunță după 5 lunĭ, că este pusŭ pe piciorŭ liberŭ și i se spuse totdeodată, că actulŭ ce-lŭ privia pe elŭ s'a perdutŭ din biroulŭ poliției și cu elŭ s'a perdutŭ și documentele ce i s'au luatŭ la arestare.

Nenorocitulŭ soldatŭ cerù sĕ i se dea ceva haine și banĭ de drumŭ, dar tóte cererile lui au fostŭ respinse și bietului i s'a datŭ drumulŭ, ca sĕ-șĭ vadă de capŭ. In strîmtórea sa, elŭ se adresà la consulatulŭ generalŭ după ajutorŭ. Consululŭ, comitele Berchem, îĭ dărui haine și totdeodată făcù arătare în scrisŭ șefului dela poliția de statŭ, consiliarului de statŭ Ieckel Falussy, cu tóte că unŭ organŭ alŭ poliției venise la consulatŭ, ca sĕ-lŭ róge sĕ facă lucrulŭ mușama. Consululŭ cerù totdeodată, ca sĕ i se dea lui Tipper o despăgubire, ca sĕ se pótă întórce în patriă. Șefulŭ poliției statului rĕspunse între espresiunĭ de părere de rĕu, că amploiatulŭ culpabilŭ a fostŭ îndată demisionatŭ. O despăgubire însĕ nu i se póte da lui Tipper, deórece nu esistă fondurĭ pentru acésta. Astfelŭ consululŭ generalŭ a fostŭ silitŭ elŭ însușĭ sĕ-i dea banĭ de drumŭ lui Tipper. Décă cu acésta s'a terminatŭ afacerea séu nu, încă nu se scie.

Dacă astfelŭ de fapte scandalóse se întêmplă în Pesta, atuncĭ ce trebue sĕ fie în țeră! Câțĭ nenorocițĭ nu vorŭ fi uitațĭ între zidurile umede ale temnițelorŭ!

CORESPONDENȚA PARTICULARA A »GAZ. TRANS.«

Lugoșŭ, 28 Decemvre 1884.

Séra de 26 Decemvre a fostŭ — potŭ ḑice — una din cele mai plăcute serĭ, ce le póte avé elita societății române Lugoșiane. A fostŭ plăcută acéstă séră cu atâtŭ mai tare, cu câtŭ a fostŭ o séră de convenire românéscă, unde fără sfiélă, fiecare inimă românéscă a pututŭ sĕ salte și sĕ se veselésca, dar sĕ se veselésca românesce.

Décă în vremurĭ grele, ca și cele de astăḑĭ, ne mai putemŭ și noi procurà unele momente și de veselià, acelea totdéuna avemŭ de ale mulțămi numai și numai „Reuniunei române de cântărĭ și musică« din locŭ, care singură în Lugoșŭ mai arangiază din când în când și câte o séră de convenire românéscă. Séra plăcută dela 26 Decemvre încă ni-o oferise acéstă Reuniune, care arangiase o serată de cântărĭ și danțŭ.

Programulŭ esecutatŭ de Reuniune cu acéstă ocasiune a fostŭ următorulŭ: 1. *** »Plevna« esecutată de chorulŭ bărbătescŭ. 2. Resch: „Heimliche Liebe" Gavotte, esecutată de chorulŭ mixtŭ. 3. Liszt: »La Danza" Tarantela Napoletana, esecutată pe piano de d-șóra Sofia Pavelŭ. 4. Hynek: »Bucuria," esecutată de chorulŭ micstŭ. 5. Ursprueh: »Cu rose m'ai deșteptatŭ," Solo cântatŭ de d. Demitrie Florescu. 6. Ventură: »Hora Sinaia", esecutată de chorulŭ bărbătescŭ.

Succesulŭ în ceea ce privesce Pregramulŭ esecutatŭ de Reuniune — și de astă dată a fostŭ strălucitŭ. Serata a fostŭ bine cercetată și acésta a contribuitŭ nu puținŭ și la succesulŭ materialŭ alŭ Reuniunei.

După cântare inmediatŭ s'a începutŭ danțulŭ, cu naționalulŭ jocŭ »Lugoșana« și s'a continuatŭ cu vioiciune până cătră 4 óre diminéța, când cu toții ne-amŭ depărtatŭ ducêndŭ cu noi o scumpă amintire a serei de 26 Decemvre.

S'au încasatŭ 123 fl. 50 cr. v. a.

Ar fi de doritŭ, ca și d-șórele lugoșane sĕ se îmbrace în costume naționale și sĕ vorbéscă mai multŭ românesce în petrecerĭ române. — d —

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ »Gaz. Trans.«)

Pesta, 13 Ianuariu. — Petrecerea de danțŭ ce s'a făcutŭ erĭ în apartamentele archiducesei Maria Valeria a fostŭ strălucită și fórte animată.

Agramŭ, 13 Ianuariu. — Clementŭ Bozicĭ, redactorulŭ lui „Pozor," a fostŭ condamnatŭ pentru delictŭ de presă la 7 lunĭ închisóre. — In dietă Banulŭ a ținutŭ unŭ discursŭ mai lungŭ, în care condamnà procederea opposițiunii cu privire la tractarea proiectului de idemnitate, accentuândŭ, că în nicĭ unŭ parlamentŭ resolvarea unorŭ asemenea proiecte nu s'ar întârḑia atâta de fără scopŭ și interesele țĕrii nu s'arŭ vĕtăma ca în celŭ croatŭ.

Pesta, 14 Ianuariu. — Regele și Regina au felicitatŭ prin magistrulŭ supremŭ alŭ Curții, Nopcsa, pe ministrulŭ președinte și pe soția sa cu ocasiunea logodnei fiicei lorŭ. Arciducele Iosifŭ și părechea de Coburg s'au esprimatŭ personalŭ felicitările. Din acelașĭ motivŭ a felicitatŭ clubulŭ liberalŭ pe ministrulŭ președinte, care cu lacrimile în ochĭ îșĭ puse mâna pe inimă neputêndŭ rĕspunde de mișcatŭ ce era.

DIVERSE.

Căsătoria principesei Beatrice a Englitereĭ. — După cum ne-a făcutŭ cunoscutŭ o telegramă din London, regina Victoria a anunțatŭ oficialŭ miniștrilorŭ logodna principesei Beatrice cu principele Enric de Battemberg. De câte orĭ principesa n'a fostŭ logodită de ḑiare? Cu principele Bonaparte, care murì în țéra Zulușilorŭ; cu principele moștenitorŭ alŭ Suediei; cu principele moștenitorŭ alŭ Wurtembergului și, mai în urmă, cu marele duce de Hessa, cumnatulŭ séu și fostulŭ soțŭ alŭ d-nei Kolemine. Acéstă căsătoriă din urmă ar fi pututŭ prea bine sĕ se facă, décă Camera lordilorŭ n'ar fi datŭ unŭ votŭ, refusândŭ d'a abroga legea care opresce căsătoriile dintre cumnațĭ și cumnate. Principesa Beatrice este artistă, ea zugrăvesce fórte bine și nu scrie rĕu, după cum arată câteva scrierĭ carĭ au apărutŭ sub numele ei. Ea are 28 de anĭ; logodnicul séu este fratele principelui Bulgariei. Scirea despre căsătoria lui a produsŭ o mare mirare la Cassel, unde elŭ locuesce; se credea că este logoditŭ cu o jună fată a unui burghezŭ din acéstă orașŭ. Principesa Beatrice și soțulŭ ei vorŭ locuì în Englitera.

Unŭ accidentŭ misteriosŭ. — In sferele curții din Berlinŭ se comentéză fórte multŭ unŭ accidentŭ pe câtŭ de gravŭ pe atâtŭ și de misteriosŭ, a căruĭ victimă a fostŭ dómna Madai, soția prefectului de poliție. Acum câteva ḑile, d-na Madai, trăgêndŭ perdelele camerei de culcare a soțului ei, unŭ omŭ în etate de 70 de anĭ căsătoritŭ acum câteva lunĭ pentru a doua óră, căḑù de pe unŭ scaunŭ și lovi cu mâna stângă o cutiă cu brice, care se află deschisă și pusă pe férestră. Acésta este versiunea oficială. Ceea ce este sigurŭ, este că d-na Madai s'a găsitŭ lungită josŭ, și sângele țîșnindŭ șiróie din arterele tăiate. Rana era atâtŭ de gravă, încâtŭ faptulŭ că doctorulŭ a pututŭ sĕ scape viața blondei prefecte esta primitŭ ca o minune.

Unŭ curiosŭ Vade-mecum. — De curêndŭ a apărutŭ în Englitera o carte fórte curiósă suptŭ titlulŭ: Vade-mecum alŭ lălharului. Englitera, țéra clasică a pick-pocketului, era destinată negreșitŭ a produce o călĕuză de acestŭ felŭ. Printre cele o sută de mii rețete de furatŭ carĭ suntŭ indicate într'énsa, écă una care merită a fi pusă în evidință: E Vorba de ultima metodă pusă la modă de pick-pockeĭ pentru a sustrage ceasornicului séu lanțulŭ trecĕtorilorŭ. Tâlharulŭ se asociază cu una din frumósele june fete, carĭ se preumblă pe la miedulŭ nopții între Haymarket și Waterloo-place. Indată ce asociata s'a găsitŭ, i se indică vr'unŭ domnŭ, décă se póte ceva mai în vârstă, înzestratŭ c'unŭ frumosŭ ceasornicŭ de aurŭ și c'unŭ lanțŭ sunătorŭ. Juna fétă înaintéză repede și punêndŭ pe ochii proprietarului césornicului o mână bine înmănușată și pe fruntea sea o sărutare din cele mai dulcĭ, ḑice c'unŭ risŭ ironicŭ: „Ghicĭ, cine suntŭ îngerulŭ meu!« De cele mai multe orĭ, elegantulŭ se lasă a fi înșelatŭ, se preface că voiesce a'șĭ aminti vr'o cochetă și rĕspunde bună-óră: »Eștĭ Clementina! — N'ai ghicitŭ! rĕspunde juna fétă. — Atuncĭ Clara.... — Mai caută puținŭ!...« Și pe când bietulŭ omŭ continuă, cu ochii închișĭ, a'șĭ aminti succesele séle, tâlharulŭ îi va lua césornicŭlŭ, după care complicele lui, luândŭ mâna de pe ochii victimei, se va preface că s'a înșelatŭ și va fugi ḑicêndŭ: »Oh! iartă-mĕ, domnule!.... mii de scuze... credeamŭ că sunteți Arthur, vĕrulŭ meu!« Acestŭ »Vade-mecum« se bucură de multă favóre în Londra.

Cutremurŭ de pămêntŭ în Spania. — Se anunță din Madridŭ, că în 7 st. n. a fostŭ unŭ strașnicŭ cutremurŭ de pămêntŭ în ținutulŭ Granada și Malaga. Mai tare s'a simțitŭ sguduitura în Loja, o cetate ca de 6000 de locuitorĭ, unde în urma repețitelorŭ sguduiturĭ s'au ruinatŭ totalŭ și în parte mai bine de 300 de zidirĭ. Persóne nu s'au nenorocitŭ mai multŭ ca 7, deórece încă de mai înainte fugiseră și se așeḑaseră într'o distanță bunicică în barace. Cutremurulŭ s'a simțitŭ și în alte localitățĭ, producêndŭ astfelŭ o panică generală.

Mijlocŭ în contra insomniei. — Persónelorŭ nervóse și sangvinice, carĭ suferŭ de insomniă, li se recomandă a fi cu băgare de sémă la așeḑarea paturilorŭ sale. Paturile lorŭ sĕ fie așa așeḑate, ca ei sĕ dórmă cu capulŭ spre méḑă-nópte, ér cu picórele spre méḑa-ḑi. Astfelŭ vorŭ puté durmi mai liniștitŭ. Metoda acésta este din vechime și cu multŭ succesŭ practicată.

*

LOGODNĂ. — Junele *I. G. Drăgănescu* din Brașovŭ, și-a încredințatŭ de soțiă pe d-șóra *Maria C. Pascu* din Cernatŭ (Săcele).

*

Balŭ mascatŭ de elită. — Acei onorațĭ Domnĭ și Dómne, carĭ din eróre n'au primitŭ invitare la balulŭ mascatŭ de elită, care se va da Marția viitore — avêndŭ dreptŭ la o asemenea invitare — suntŭ rugațĭ a-șĭ dă adresa Dumnealorŭ la „depositulŭ de mobile« a lui I. Beer's Neffe din strada căldărarilorŭ.

Editorŭ: Iacobŭ Mureșianu.

Redactorŭ responsabilŭ: Dr. Aurel Mureșianu

Pădurarulŭ trecêndŭ la altă vorbă, »mi-a fostŭ ḑisŭ sĕ culegemŭ mure, că trebuescŭ, și am și trimisŭ nevasta cu fetele și cu unŭ băiatŭ. Nu poftițĭ și D-vóstră pe malulŭ gârlei? Póte avețĭ și poftă sĕ vĕ scăldațĭ."

*

Făcurămŭ pe pofta pădurarului și merserămŭ cu toții până la surpăciosulŭ malŭ alŭ Ialomiței, pe deasupra căruia bâjbâiau milióne de musculițe în fața sórelui, care ardea. Avémŭ mare gustŭ de scăldă, cu tóte acestea, fiindŭ obosițĭ și cam flămânḑĭ, nu ne încumetarămŭ a ne aruncà în apă, căcĭ sciamŭ, că călăritulŭ până acasă ne va mai sdruncina, așa încâtŭ de sigurŭ stomachulŭ ar trebui sĕ créḑă că stăpânulŭ sĕu a uitatŭ de elŭ.

Culeserămŭ nisce mure, și luarămŭ buchetele de murișŭ ce ni le strânsese nenea George pĕdurarulŭ și, după ce mai umblarămŭ încóce și încolo prin desișulŭ neplăcutŭ alŭ pădurícei de pe malŭ, hotărîrămŭ sĕ ne întórcemŭ.

— »Da bine d-lorŭ.... stațĭ sĕ mâncațĭ mai multe mure, căcĭ s'a dusŭ și nevasta sĕ culégă, »ḑise Pădurarulŭ« și ḑicêndŭ acestea începù sĕ strige după nevastă, dar rĕspunsŭ nu căpĕta. — »S'o fi dusŭ într'altă parte," grăi elŭ și scoțêndu-ne în potecă ne conducea către casa lui.

După o bună călicică ne aflamŭ în dosulŭ casei. Stamŭ sĕ n'o cunoscŭ. Josŭ pe pămêntŭ ședea o femee pârlită de sóre, desvălită la peptŭ și lăptà doi băiețĭ. Alăturea o mulțime de porcĭ stau carĭ cum puteau, vârițĭ prin găurĭ făcute de ei, spre a-șĭ scutì pielea de arșița sórelui. Eu grăbii pasulŭ, dar odată rĕmăsei puținŭ înapoi, căcĭ cânii cum mĕ sĕmțiră veneau spre a mĕ întêmpinà; o curtenire pentru mine neplăcută.

— „Hodâr! strigă George Pădurarulŭ alungândŭ cânii și plecai érășĭ, însĕ alăturea cu noulŭ meu prietinŭ, carele se simția atâtŭ de bine în tovărășia mea.

— »Iată-mĕ și la casă!« Femeea carea lăptà acei doi copii era nevasta pădurarului. Ea nu se sculă de josŭ, ne dĕdù bună ḑiua, îșĭ strînse puținŭ cămașa la peptŭ, și strică astfelŭ liniștea copiilorŭ, carĭ deodată lăsară suptulŭ, și se uitau la noi rîḑêndŭ, cu nișce ochĭ marĭ.

— »Ce minunatŭ tablou pentru unŭ pictorŭ!« îmĭ cugetai în mine și o compătimire îmĭ sfâșià sufletulŭ.

Alăturea lângă nevasta pădurarului sta Ilenuța, fata cea mai mare a lui, cu ochii plecațĭ șĭ-șĭ rĕsucea baerile dela șurțŭ! Ea era îmbrăcată în haină de stambă vĕnătă, în capŭ legată cojenește și desculță ca și mumă-sa.

Nimenea nu vorbia.

Pe când toți ne uitamŭ unii la alții, deodată George Pădurarulŭ începù sĕ-șĭ deslege nojița dela opinca din dreptulŭ.

— »Uite piciorulŭ de care-țĭ spunémŭ la gârlă," grăi elŭ arătându-mĭ piciorulŭ și îndreptându-șĭ privirea asupra mea. — „Poftesce de pipăe," continuà elŭ arătândŭ osulŭ stricatŭ la glesne.

Eu mĕ apropiai de elŭ Nevastă-sa începù sĕ vorbéscă. Ea afirma că acéstă stricătură la piciorŭ ar fi de când fusese în bătaia cu »Pămêntezulŭ," cum ḑicea ea vrêndŭ sĕ spună despre Piemontezĭ. — „A fostŭ în bătaiă," grăi leica, Maria, »și s'a alesŭ cu blésna aceea la piciorŭ și în locŭ ca sĕ'i dea ceva lui séu copiilorŭ, l'au batjocoritŭ în totŭ chipulŭ, l'au încărcatŭ cu dăjdii, încâtŭ a trebuitŭ sĕ'i a lumea în capŭ.«

— »Așa e," grăi George Pădurarulŭ ținându-șĭ piciorulŭ în mână, »așa e, cum spune nevasta.... așa e.... căcĭ Românulŭ nu are alta pe lumea asta, decâtŭ sĕ cânte în doine năcazurile lui... numai atâta are și și atuncĭ n'are cine sĕ'lŭ asculte," continuà George Pădurarulŭ și 'șĭ legă iute opinca, căcĭ vedea că noi avemŭ de cugetŭ sĕ plecămŭ. — Nicĭ că se putea sĕ mai rĕmânemŭ, deórece trebuia sĕ trecemŭ prin Dâlga mică ca sĕ ajungemŭ în Dâlga mare.

Vreamŭ sĕ dau ceva cinste celorŭ doi băețĭ, ca fiindŭ marĭ sĕ aibă dela mine unŭ darŭ. De giaba însĕ căutamŭ prin buzunare, căcĭ n'avémŭ nimicŭ. Am rĕnduitŭ cu tóte acestea, după ce am ajunsŭ la Dâlga mare, ca fiecăruĭ copilŭ sĕ i se trimită câte 5 francĭ.

N'am mai pututŭ rĕmânea multă vreme prin acele părțĭ, adecă prin Ialomița, căcĭ a trebuitŭ peste câteva ḑile sĕ plecŭ la Dunăre și de-acolo sĕ o iau cu vaporulŭ spre a putea sĕ'mĭ facŭ drumulŭ cătră casă.

Nu sciu ce va fi mai făcêndŭ George Pădurarulŭ, dar nu de multă vreme am auḑitŭ că amêndoi gemenii arŭ fi murițĭ.

Brașovŭ Decemvre 1884. **I. C. Frunză.**

Cursulŭ la bursa de Viena

din 13 Ianuarie st. n. 1885.

Rentă de aurŭ ungară 6%	123.30
Rentă de aurŭ 4%	96.35
Rentă de hârtiă 5%	91.45
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	146.30
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	98.30
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	121.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	105.80
Bonurĭ rurale ungare	101.70
Bonurĭ cu cl. de sortare	1C1.50
Bonurĭ rurale Banat-Timișŭ	101.—
Bonurĭ cu cl. de sortare	100.25
Bonurĭ rurale transilvane	101.25
Bonurĭ croato-slavone	100.—
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	98.75
Imprumutulŭ cu premiu ung.	116 25
Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	118.30
Renta de hărtiă austriacă	82.95
Renta de arg. austr.	83.50
Renta de aurŭ austr.	105.50
Losurile din 1860	137.—
Acțiunile băncei austro-ungare	864.—
Act. băncei de creditŭ ung.	308.—
Act. băncei de creditŭ austr.	295.—
Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.80
Napoleon-d'orĭ	9.79½
Mărcĭ 100 împ. germ.	60.40
Londra 10 Livres sterlinge	123.80

Bursa de Bucurescĭ.

Cota oficială dela 31 Decemvre st. v. 1884.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%)	88	—
Renta rom. amort. (5%)	92	—
» convert. (6%)	86½	—
Împr. oraș. Buc. (20 fr.)	30	—
Credit fonc. rural (7%)	80	—
» „ „ (5%)	96	—
» » urban (7%)	93¼	—
» » » (6%)	87	—
» » » (5%)	78	—
Banca națională a României	1150	—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	280	—
« » » Națională	210	—
Aurŭ	16½%	—
Bancnote austriace contra aurŭ	—	—

Cursulu pieței Brașovŭ

din 14 Ianuarie st. n. 1885.

Bancnote românescĭ	Cump.	8.43	Vênd.	8.45
Argint românesc	»	8.35	»	8.40
Napoleon-d'orĭ	»	9.75	»	9.77
Lire turcescĭ	»	10.98	»	11.—
Imperialĭ	»	9.98	»	10.—
Galbenĭ	»	5.70	»	5.72
Scrisurile fonc. »Albina«	»	100—	»	101.50
Ruble Rusescĭ	»	125—	„	126—
Discontulŭ	»	7—10 % pe anŭ.		

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei“ se potŭ cumpĕra în tutungeria lui Gross (în casa prefecturei.)

3—3

Concursŭ.

Pentru ocuparea postului de Contabilŭ cu 2 óre ficse pe di, la Biserica română ort. res. dela St. Nicolae de aci, se escrie Concursŭ cu terminŭ până la ultima Februariu 1885 st. v.

Despre sistemulŭ și modalitatea după care este a se purta Contabilitatea, cu care este împreunatŭ unŭ salariu de 360 fl. v. a. pe anŭ, se póte lua informațiune detaiată dela Epitropia nóstră parochială.

Brașovŭ 16 Decemvre 1884 st. v.

COMITETULŬ PAROCHIALŬ
alŭ Bisericei române ort. res. dela St. Nicolae

Mersulŭ trenurilorŭ

pe linia **Predealŭ-Budapesta** și pe linia **Teiușŭ-Aradŭ-Budapesta** a căiei ferate orientale de-statŭ reg. ung.

Predealŭ-Budapesta

	Trenŭ accelerat	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne
Bucurescĭ	7.15	—	—	—
Predealŭ	1.09	—	—	9.50
Timișŭ	1.33	—	—	10.15
Brașovŭ (	2.06	—	—	10.50
(	2.16	6.30	5.45	
Feldióra	2.44	7.09	6.28	
Apatia	3.03	7.41	7.07	
Agostonfalva	3.18	8.09	7.42	
Homorodŭ	3.51	8.53	8.51	
Hașfaleu	4.51	10.18	10.52	
Sighișóra	5.11	10.55	11.56	
Elisabetopole	5.39	11.36	12.43	
Mediașŭ	6.00	12.11	1.23	
Copșa mică	6.29	12.35	2.07	
Micăsasa	—	12.54	2.27	
Blașiu	7.02	1.29	3.06	
Crăciunelŭ	—	1.45	3.22	
Teiușŭ	7.38	2.26	4.15	
Aiudŭ	7.55	2.48	4.44	
Vințulŭ de susŭ	—	3.12	5.10	
Uióra	—	3.19	5.19	
Cucerdea	8.24	3.36	5.47	
Ghirișŭ	8.48	4.10	6.38	
Apahida	—	5.39	8.51	
Clușiu (	10.08	5 59	9.18	
(	10.18	6.28	8.00	
Nedeșdu	—	6.54	8.34	
Ghirbĕu	—	7.10	8.59	
Aghirișŭ	—	7.25	9.35	
Stana	—	7.49	10.16	
Huiedinŭ	11.33	8.11	11.04	
Ciucia	12.06	8.52	12.17	
Bucia	—	9.11	12.47	
Bratca	—	9.29	1.21	
Rév	12.25	9.52	2.05	
Mezö-Telegd	1.11	10.27	3.08	
Fugyi-Vásárhely	—	10.46	3.39	
Várad-Velințe	—	10.56	3.55	
Oradia-mare (	1.49	11.04	4.06	
(	1.54	11.14	7.30	
P. Ladány	3.14	1.47	11.05	
Szolnok	5.10	4.40	2.37	
Buda-pesta	7.30	7.44	6.40	
Viena	2.00	6.20	2.00	

Budapesta—Predealŭ

	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus	Trenŭ accelerat	Trenŭ omnibus
Viena	8.25	8.35	3.30	8.00
Budapesta	8.00	6.55	9.45	2.47
Szolnok	11.24	10.55	12.18	6.36
P. Ladány	2.01	2.04	1.59	10.09
Oradea mare (	4.11	5.13	3.20	
(	4.21	9.37	3.25	
Várad-Velencze	4.29	9.45	—	
Fugyi-Vásárhely	4.40	9.59	—	
Mezö-Telegd	5.02	10.28	3.56	
Rév	5.46	11.41	4.31	
Bratca	6.09	12.15	—	
Bucia	6.28	12.48	—	
Ciucia	6.52	1.48	5.28	
Huiedin	7.32	3.21	6.01	
Stana	7.51	3.54	—	
Aghiriș	8.12	4.34	—	
Ghirbĕu	8.24	4.52	—	
Nedeșdu	8.38	5.11	—	
Clușiu (	8.57	5.40	7.08	
(	9.23	6.00	7.18	
Apahida	9.50	6.29	—	
Ghiriș	11.15	8.14	8.29	
Cucerdea	12.04	9.49	8.53	
Uióra	12.12	9.58	—	
Vințulŭ de susŭ	12.19	10.07	—	
Aiudŭ	12.45	10.42	9.17	
Teiușŭ	1.15	11.32	9.40	
Crăciunelŭ	1.44	12.03	—	
Blașŭ	2.00	12.24	10.12	
Micăsasa	2.34	12.43	—	
Copșa mică	2.52	1.22	10.45	
Mediașŭ	3.27	2.24	11.07	
Elisabetopole	4.01	3.06	11.29	
Sigișóra	4.50	4.17	12.15	
Hașfaleu	5.08	4.51	12.30	
Homorod	6.47	7.07	1.32	
Agostonfalva	7.36	8.10	2.04	
Apatia	8.09	8.46	2.24	
Feldióra	8.41	9.20	2.44	
Brașovŭ (	9.20	10.15	3.15	
(	—	6.00	3.25	
Timișŭ	—	6.57	4.03	
Predealŭ	—	7.32	4.28	
Bucurescĭ	—	—	10.25	

Nota: Órele de nópte suntŭ cele dintre liniile gróse.

Teiușŭ-Aradŭ-Budapesta

	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus	Trenŭ omnibus
Teiușŭ	2.39	9.50	8.20
Alba-Iulia	3.40	10.42	9.10
Vințulŭ de josŭ	4.04	11.09	
Șibotŭ	4.35	11.43	
Orăștia	5.02	12.13	
Simeria (Piski)	5.44	1.22	
Deva	6.05	1.48	
Branicĭca	6.34	2.21	
Ilia	7.01	2.54	
Gurasada	7.15	3.09	
Zam	7.49	3.48	
Soborșin	8.32	4.37	
Bĕrzova	9.19	5.30	
Conopŭ	9.40	5.58	
Radna-Lipova	10.16	6.38	8.24
Paulișŭ	10.32	6.56	8.41
Gyorok	10.48	7.15	9.01
Glogovațŭ	11.17	7.48	9.30
Aradŭ (	12.32	8.05	9.45
(	12.00	8.45	6.10
Szolnok	4.00	2.10	7.27
Budapesta	7.44	6.40	—
Viena	6.20	—	—

Budapesta-Aradŭ-Teiușŭ.

	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Viena	8.25	8.35
Budapesta	8.00	6.55
Szolnok	11.14	12.28
Aradŭ (	3.35	5.30
(	4.00	6.20
Glogovațŭ	4.16	6.39
Gyorok	4.47	7.19
Paulișŭ	5.02	7.39
Radna-Lipova	5.25	8.11
Conopŭ	5.57	8.49
Bĕrzova	6.18	9.18
Soborșin	7.11	10.27
Zam	7.48	11.18
Gurasada	8.22	11.57
Ilia	8.40	12.27
Branicĭca	9.02	12.57
Deva	9.32	1.45
Simeria (Piski)	10.12	2.58
Orăștiă	10.47	3.46
Șibotŭ	11.14	4.20
Vințulŭ de josŭ	11.46	5.06
Alba-Iulia	12.21	6.15
Teiușŭ	12.53	7.00

Aradŭ-Timișóra

	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne
Aradŭ	6.00	12.30
Aradulŭ nou	6.26	12.54
Németh-Ságh	6.51	1.19
Vinga	7.28	1.50
Orczifalva	7.49	2.12
Merczifalva	8.09	2.30
Timișóra	8.58	3.15

Simeria (Piski) Petroșenĭ

	Trenŭ omnibus
Simeria	3.08
Streiu	3.45
Hațegŭ	4.33
Pui	5.19
Crivadia	6.05
Banița	6.43
Petroșenĭ	7.00

Timișóra-Aradŭ

	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Timișóra	12.25	5.00
Merczifalva	1.16	5.56
Orczifalva	1.34	6.16
Vinga	2.04	6.50
Németh-Ságh	2.25	7.11
Aradulŭ nou	2.54	7.44
Aradŭ	3.10	8.00

Petroșenĭ—Simeria (Piski)

	Trenŭ omnibus
Petroșenĭ	8.56
Banița	9.37
Crivadia	10.09
Pui	10.48
Hațegŭ	11.26
Streiu	12.06
Simeria	12.37

Tipografia ALEXI, Brașovŭ.